

det og afgjøre det vilkaarligt? Seg pønſer at faae Svar derpaa. Hvad forſtaar det ærede Medlem ved Kirken? Det er dette, vi ſkulle have Svar paa. Jeg har hidtil ſtaaet i den Formening, at Folkekirken ikke har nogen anden Repraſentation end den, ſom den har her. (Vilke: Skulle vi ogsaa ſtemme over Kroſartiklerne?) Ja, det bliver det ærede Medlems Sag, om han vil indbringe Kroſartiklerne til Afſtemning, jeg har ikke gjort det. Der er ikke Spørgsmaal om Kroſartiklerne, her er kun det Spørgsmaal, at der forlanges, at man ſkal forhjælpe Andragerne til, at borgerligt Høgteſtab ſtilles lige med kirkeſligt og bliver anerkjendt. Dette er fuldſtændig billigt og rimeligt, man ſige ſaa, hvad man vil. Jeg ſkal iøvrigt ikke komme videre ind derpaa, thi jeg tror, at denne Sag er temmelig klar.

Juſtitsminiſteren (Nelleman): Jeg ſkal tillade mig at tage Ordet blot for at ſvare paa det Spørgsmaal, ſom den ærede ſidſte Læer begjærede ſaa beſtemt Svar paa. Jeg tror, ſaa vidt jeg har kunnet forſtaa af den her ſtedfundne Diskuſſion, at de Mænd, der have indbragt det Andragende, her tales om, ſvære i en Miſforſtaeſe, idet de nemlig ikke behøve nogen ſom helſt kirkeſelig eller anden Handling, for at dette Høgteſtab de have indgaaet borgerligt, da de vare udenfor Kirken, kan være gyldigt. Sa mener, at det er en ganſte klar Sag, at dette Høgteſtab er gyldigt og bliver ved at være det, uagtet de træde ind i Folkekirken. Og hvad angaar det Spørgsmaal, hvem der afgjør det, da kan jeg dertil kun ſvare, at det i ethvert Fald ikke er Præſterne, der afgjøre det, men det kan ellers blive forſkjellige Autoriteter. Det vil i mange Tilfælde blive Retterne, navnlig Kiſteretterne, thi Høgteſtabets Gyldighed viſer ſig forneimelig deri, at Børnene af det omtalte Høgteſtab ere ægte, og at Høgteſtallerne indbyrdes have den formueretlige Stilling, ſom Høgteſtaller i Almindelighed have, at der er Formueſælſkſtab mellem dem o. ſ. v., o. ſ. v. Alle diſſe Retninger, hvori det viſer ſig, om der foreligger et lovligt Høgteſtab eller ikke, ville henhøre under de borgerlige Dørigheder og i Reglen under Retterne. Det vil jeg blot tillade mig at bemærke, — ſkjøndt jeg ellers ikke ſkal blande mig i denne Diskuſſion —, fordi dette Spørgsmaal blev ſaa beſtemt rettet til de her tilſtedevarende Miniſtre.

Chr. Jenſen: Da der ikke er nogen Sandſynlighed for at faae en Indſtilling vedtagen, ſom ikke har det ærede Udvalgs Tilſlutning, ſaa har jeg undladt at gjøre nogen Indſtilling, ſkjøndt der er et enkelt Andragende, nemlig det, ſom findes under Nr. 9, ſom jeg kunde have pønſet at gjøre en Indſtilling om. Men da man tillige er afſkaaen fra at tage Ordet for at omtale de Sager, hvorom der ikke er gjort Indſtilling, ſkal jeg

indſtrænke mig til aldeles i Forbigaaende at henſtille til den høitærede Regjering, om den ikke i Sighed med de Beſtemmelſer, ſom findes i Lovgivningen om, hvorledes vore Skolebygninger og Fattighuſe ſkulle være, kunde finde Anledning til at ſtaffe os tilsvarende Beſtemmelſer om, hvorledes Jordemoderboligerne ſkulle være, thi de Beſtemmelſer, der findes i Lovgivningen om, hvorledes Jordemoderboligerne ſkulle indrettes, tror jeg viſt fra alle Sider ville erkjendes at være af temmelig gammel Dato.

Formanden (Krabbe): Ja, denne Sag er, ſom det ærede Medlem ſelv bemærkede, ikke under Forhandling.

Chr. Jenſen: Den Indſtilling, jeg vil tillade mig at omtale, er Indſtillingen under Nr. 5. Den høitærede Indenrigsminiſter yttrede, at han ikke troede, at det vilde være heldigt at gjøre nogen Forandring i Lovgivningen om Dyrslægepraxis. Jeg har nu den modsatte Anſkuelse om denne Sag, og det ſaa meget mere, ſom det blev oplyſt af det ærede Medlem for Hiſted Amts 3dte Valgkreds (Bagger), at en Mand er bleven idømt 100 Kr. fordi han havde kaſtreret Griſe, Lam og Kalve. Jeg er overbevist om, at den høitærede Miniſter har færdeſes ſaa meget paa Landet, at han veed, at der er Mangfoldige, hvem det ſaa vilde tilkomme at blive idømte ſaadanne Bøder. Det vilde blive en ganſte klæffelig Del Indtægter til Fattigkaſten, derſom de ſkulde idømmes 2 Kr. for hvert Lam og Griſe, ſom de havde kaſtreret. Dette vil være beſkjendt for Alle her, ſom have færdeſes noget paa Landet, og de vilde ogsaa være enige med mig i, at Dyrslægelovgivningen nok kunde trænge til en Forandring. Der er ikke nær et tilſtrækkeligt Antal Dyrslæger, naar de ſulle anvendes til at kaſtrere Lam, Griſe, Kalve etc. Der er en anden Praxis, ſom Dyrslægerne have, og ſom jeg tror nærmest henhører under den høitærede Juſtitsminiſter, nemlig Kreaturvaff med Arſenikſoand. Det er ogsaa en beſkjendt Sag, at Dyrslægerne nu udøve denne Praxis, ſkjøndt den viſnok ikke ſtrengt taget gaar ind under de Lovbeſtemmelſer, ſom findes for Dyrslægerne, og da Beſtemmelſerne fortere under to forſkjellige Miniſterier, viſer dette jo ogsaa, at der er en Adſkilliſe heri. Saa vidt mig beſkjendt have Dyrslægerne dette Monopol, fordi der ſkulde være mindre Fare ved at betro Arſenik til dem end til andre Folk. Jeg tror meget vel, at der i den Henſeende kunde foretages en Ordning, der kunde være ligesaa betryggende for Sikkerheden ſom den nuværende Ordning, idet man f. Ex. kunde overlabe det til Sogne- raadet at indſtille en Mand til at maatte tage Arſenik og foretage Kreaturvaff. I det Tilfælde at en Mand var villig dertil og forſtod ſig derpaa, vilde det være lige ſaa betryggende for Sit-